

Moisnik omma pojaga.

Üts mõisnik näidas pojale
Kuis rügga mõisa sarnane
So nurmen henda valmistas
Nink tule warju kummardas
Se pä kes terra kandis

Voig üttel latse melega:

- „Mes kõhhetult need fassawa
- „Kel sälg om kühma wõeru
- „Pä alla pole ripputu
- „Kui wannal tallo pojat,
- „Üts ainus henda sirrutap,
- „Ea tõisist erra tagganap
- „Ke tule warju tükkiwa;
- „Sest tuult ei pelga surest ka
- „Se sirge „illus rügga.“
- „Au sellel, üttel essa nüüd,
- „Kes leiba melle hoita püüd;
- „Se siice keddas kütset sa
- „Om foggoniste terrata.“

Om monni innumine ka,
Kes mõttlep latse melega
Et sellel au om anda
Kes uhkest pääd püüd kanda
Ent perra tühhi om se pä
Kes uhkussen muud tööd ei nä
Kui ninna kõrgen kanda.

Sussi nink lammas.

(Ennemuistenne jut.)

Ütte oja weerde tulli,
Sure joat häddaga,
Perrat suggu rõwli sussi
Nink üts wagga lammas ka.

Sussi jõi je maäl pool lommas
Alla pole kaugede,
Sest ta peljas soe hammas,
Mõtse joma wonake.

Soe su läts illatama,
Kui ta näggi wonakest,
Handa nakkas sipputama,
Issaus üts wanna meest.